

Ter herinnering aan

MARTIEN VAN EIJK

Geboren te Someren op 5 april 1955, overleden in het St. Josephziekenhuis te Eindhoven. - toch nog erg onverwacht - op 20 februari 1984 Hij werd begraven op het kerkhof van de parochie St. Lambertus te Someren 24 febr. d.a.v.

Dag, lieve Martien,

Eindelijk is het dan zover. Je bent tenslotte aan het eind van je levensweg gekomen; een verlossing die je zelf wenste. Er is natuurlijk verdriet, élk afscheid doet immers pijn, maar er is bovenal ook enige blijheid, een ópluchtende blijheid. Blijheid voor jou zelf, Martien, want je was niet gelukkig met je zelf en het leven. Jouw leven was een strijd, vaak een wanhopige strijd, om idealen te bereiken, die té hoog voor je waren. Maar dat accepteren kon je niet.

Muziek was je grootste hobby, platen draaien, urenlang. Maar je wilde meer, je wilde zélf muziek kunnen maken, zelf deel uit maken van 'n popgroep. Dat was echter veel te hoog gegrepen, maar je weigerde soms dat in te zien. Je wilde ook zoals andere mensen op eigen benen staan, zelfstandig zijn; dat je hierbij hulp en begeleiding nodig had, wilde je vaak niet accepteren. In de natuur voelde je je thuis; wandelen en fietsen door de bossen en over de hei. Maar of je daar ook steeds écht van genoot, wie zal het zeggen. Een lach op je gezicht werd met de jaren steeds zeldzamer. Zoals ieders leven bestond ook jouw leven uit bergen en dalen, maar de dalen werden steeds talrijker. Vooral in de

laatste twee jaren - doorgebracht op Huize Padua - werd jouw weg omhoog moeilijker. Je zag het niet meer zitten en wilde niet meer verder.

Daarom is er bovenal, naast het verdriet, ook blijheid, jouw strijd is voorbij. Blijheid ook voor ons zelf; het doet onnoemelijk veel verdriet je eigen zoon, je eigen broer zó ongelukkig met zich zelf en het leven te zien en hem niet te kunnen helpen. Je wilt een ander nu eenmaal ook gelukkig zien. Wij gaan verder, Martien, zonder jou, maar in ons hart zul je altijd een warm plekje blijven innemen; we zullen je nooit vergeten, want ondanks alles houden we tóch van je. Moge je het geluk vinden bij God.

Daag, dag, jongen.

Beste familie, vrienden en bekenden, allemaal heel hartelijk dank voor jullie medeleven en steun, betoond bij het overlijden en de begrafenis van onze moegestreden zoon en broer.
Speciaal dank aan alle medewerkers van Huize Padua.

Familie van Eijk-Sonnemans.